

**Quaestio physiologica, an motus muscularis ex totius musculi
constrictione qua fiat per fibrarum muscularium vim elasticam? / proposita
ab illustrissimo viro D. D. Antonio Deidier ... ; quam deo savente & auspice
deiparâ, propugnabit in augustissimo Monspeliensis Apollinis Fano. Die
mensis Junii anni 1711. ab horâ 8. ad meridianam, Josephus Antonius
Joachimus Lassone ... ; pro prima Apollinari Laurea consequendâ.**

Contributors

Deidier, Antoine, -1746.

Lassone, Joseph Antoine Jean, active 1711.

Ecole de médecine de Montpellier.

Publication/Creation

Monspeli : Apud Honoratum Pech, Regis & universitatis typographum, 1711.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/at3gyxj9>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

4

QUÆSTIO

PHYSIOLOGICA;

An motus Muscularis ex totius Musculi contractione qua fiat per fibrarum Muscularium vim elasticam?

PROPOSITA

AB ILLUSTRISSIMO VIRO D.D.

ANTONIO DEIDIER

Regis Confiliario & Medico, nec - non in almâ
Monspelienſium Medicorum Academiâ Chymix
Profefſore Regio digniſſimo.

Quam Deo favente & aſpice Deiparâ, propugna-
bit in Auguſtiſſimo Monspelienſis Apollinis
Fano. Die menſis Julii, anno 1711. ab
horâ octavâ ad meridianam, JOSEPHUS
ANTONIUS JOACHIMUS LASSONNE
Carpentoractenſis, Artium liberalium Magiſter,
& jam dudum Medicinæ Studioſus.

Pro primâ Apollinari Laureâ conſequendâ.

MONSPELII,
Apud HONORATUM PECH, Regis & Uni-
verſitatis Typographum. 1711.

ILLUSTRISSIMO VIRO
D.D. JOSEPHO LASSONNE

Doctore Medico Monspeliensi

Patri suo colendissimo

*In eternum amoris, gratitudinis, &
obsequii monumentum.*

D. D. C.

JOSEPHUS ANTONIUS
JOACHIMUS LASSONNE

Carpentoraetensis.

QUÆSTIO PHYSIOLOGICA:

A N

MOTUS MUSCULARIS

*ex totius Musculi constrictione, que fiat per
fibrarum Muscularium vim elasticam ?*

MUSCULUS, motus instrumen-
tum, fibris constat carnosis ac tendi-
nosis. Carnosis circa medium, quod
venter est Musculi. Tendinosus, in
capite caudâque. Albescunt tendinosæ Musculi
fibræ, carneæ rubescunt. Hæ quoque albescunt,
si fuerint sanguine vacuatæ; rubescunt igitur a
sanguine. Laxiores & ampliores hæ sunt; te-
nuiores & strictiores illæ. Aliqua debet esse san-
guinis copia, ut vas ejus rubeat; Sin minus, non
ruber. Dubitas? Exilissimi ductus, per quos ar-
teriæ reflectuntur in venas, sæpè non rubent, ta-
meti per eos fluat sanguis. Uniusmodi non sunt
Musculares fibræ; Venosæ sunt, arteriosæ, lym-

phaticæ, nervæ. Hæ variam obtinent inter se dispositionem; directam, obliquam, transversam, orbicularem. Insuper expanduntur in tenues membranas nervi, ut fibras vestiant singulares; undequaque fila emittunt, quibus fibras ad angulos ferme rectos interfecant; in membranam demùm explicantur, quæ totum convestit muscolum, quæque audit ob eam rem membrana communis Musculi.

U T R A Q U E Musculi extremitas tendo est. Utraque firmæ corporis parti alligatur. Ab immobili suum sumit principium Musculus, & hinc oriri dicitur. Desinere verò ubi parti mobili inseritur. Et hinc Musculi cauda est, caput illic. Nec tamen origo semper una, insertio una. Bicipites sunt Musculi, & tricipites; Digastrici quoque, à ventre duplici; Findunturque non-nulli in caudas plures. Totus Musculus fasciculus fibrarum est, quasi ab extremis strictè religatus. Hinc in ventre laxior, densior in extremis; non à fibrarum diversitate, namque sunt eadem per totum Muscolum, tametsi albescant in tendinibus, rubescant in ventre.

S E D & hoc mirum. Quæ nudo est oculo fibra, Musculus est Musculi, imò Musculi Musculorum, oculo microscopio utenti. Singulæ igitur fibræ Musculi, singulares non sunt, sed fasciculus sexcentarum minimarum, ex quibus membranâ suâ peculiari obvestiuntur singulæ; & firman-
tur illæ singulorum fasciculorum fibrillæ filis suis peculiaribus intertextis. Hoc vidit, & scriptis mandavit *Leuyvenoeck*,

Ex eâ solâ Musculi structurâ , & elasticâ contractione deducendus motus Muscularis.

STATUS fibrarum Muscularium naturalis hic est, ut sint constrictæ. Non relaxantur, nisi ab humorum appulsu. Sed illicò sese vi suâ elasticâ restituunt in pristinum statum. Earum elater membranæ nerveæ, singulas investienti, acceptum referimus. Ubi accedit spirituum in sanguinem præterfluentem undula, paulò alacrior excitatur in eo fermentatio. Hinc dilatantur ultrâ tonum fibra, & membrana vestiens. Et illicò membrana vestiens in elater arrecta, fibram constringit, & expellit præterfluentem sanguinem. Naturalis ille Muscularium fibrarum status arguitur ex alternatâ Musculorum antagonistarum contractione ac relaxatione. Contractus alter semper manebit contractus, nisi vicerit antagonista. Omnis Musculus suum habet antagonistam; Hunc seca, motus peribit in illo, isque in æternum remanebit contractus.

SINGULÆ fibrarum membranæ nerveæ innumera fila emittunt. Retrahuntur hæc fila, dum contrahitur Musculus. Hinc spiritûs influxurî quædam suppressio; ideóque spiritus à cerebro in antagonistam liberiùs ac liberaliùs influit. Undè vincit antagonista Musculum jam contractum. Hæc explicando motui spontaneo satis sunt; voluntario non satis.

IMPERIUM animæ in fibras cerebri admittimus, non in spiritus animales. Harum ministerio incitat spiritus; spiritus, sanguinem; sanguis

& spiritus, fibras Musculares; Musculi movent membra, & pondera membris alligata, & ob-sistentia corpora. Agit igitur anima per fibras cerebri quidquid agit aut in corpore aut extra corpus, idque pro nutu. Quid nutu promptius? Hinc obsequii promptitudo in Musculo. Pone libram in æquilibrio; jam minimum ponderis lateri alteri adjectum, quanti erit momenti? Sic Musculus in æquilibrio cum antagonista constitutus, ad nutum animæ antagonista vincit, & vincit in temporis puncto. Fit æquilibrium inter antagonistas, cum hi æqualiter laxi sunt; sed quo pacto fit, ut satis diu contracti maneant quidam Musculi, laxatis antagonistis? Item ex nutu animæ, quæ non vult spiritus in antagonistas mitti.

U N D E Robur illud, quo ingentia pondera sustollunt bajuli, sustinent, vehunt? Sustollunt per totius corporis machinam, sublevando corpori ministrantem. Sustinent ex ossium firmitate, ex firmitate & multitudine fibrarum Muscularium, ex eo fulcimento quod eis accidit ex totius Musculi constrictione. Vehuntque, per congruentes Musculorum motus ad gressum comparatos. Molliores & laxiores sunt fibræ in puero; sicciore in sene ac rigidiores; in ætate virili firmæ ac magis elasticæ. Et hinc viget robur in viro, torpet in puero, in sene languet.

E L A T E R E M fibrarum admittunt omnes. Eas ultra toni æquilibrium depellunt humores trans-
vecti. Hos fibræ per suam restitutionem repel-

lunt. Cùmque non possint humores regredi ob vasorum quorundam valvulas, & in vasis omnibus ob fluenti succedentis impulsum; reliquum est ut & ij progrediantur, & circuitum absolvant, & redintegrent perpetuum. Mira sanè humana machina, quæ per continuum hunc humorum circuitum vivit, & cujus vita alternatis fibrarum contractionibus fovetur.

HUMORES, nisi forent fluidi, inepti forent ad circuitum; & nisi perpetim fluerent in sanguinem spiritus animales, liquidi humores non forent. Advertatur & hïc circuitus, quo secreti à sanguine arterioso spiritus in cerebro, rursus fluunt per nervos in sanguinem. Eo influxu perpetuo, & appulsu lymphæ, lenis continuatur in sanguine fermentatio. Hinc maximè liquiditas humorum.

ITAQUE, servantur reciprocatæ fibrarum Muscularium contractiones, & per earum elater, & per continuam sanguinis arteriosi, spirituumque animalium ad eas accessionem; idque sive Musculus contrahatur, sive laxetur.

INJICIATUR ad uncias duas spiritus vini in viventis canis jugularem venam; is peribit illicò. Factâ sectione, sanguis reperietur in grumos concretus, eoque sanguine repletum cor, repletus aortæ truncus, repletique pulmones. Discisso pericardio, immotum cor accessione aëris contremiscet. Sopito tremore illo pungatur, denuò contremiscet. Cædatur in frustra cor; exemptum quodvis frustum contremiscet, &

pungatur. Idem experientis in quovis Musculo, si eum compunxeris. Unde tremores ejusmodi? Ab fibrarum, spiritu vini firmatarum, vi elastica, quæ fuerit ab accepto aëre excitata.

Hæc probant vim fibrarum elasticam excitari ab aëre concepto. Sequentia, ab immisso quovis liquido. Injice in aortam canis mox extincti, aquam aut liquorem alium; insuffla tubo aëtem. Dilatabitur aorta; & per factam dilationem excitabitur arteriæ constrictio: Quid si exindè motus excitetur Muscularis, ut quidam expertos se dicunt?

ALIÆ motûs Muscularis causæ, quæ ulteriorem, dubiamque Musculi structuram supponunt, aut fictæ, aut falsæ.

FALSA, quæ petitur modò à repletionem, modò ab inanitione fibrarum nervearum. Non enim inseritur Musculo nervus per caput ad caudam, ut aut spiritibus distentus, aut spiritibus inanis, & sic resiccatus, retrahat à caudâ versùs caput Musculum. Quis nescit nervum indiscriminatim per varias partes Musculo implantari?

FALSA quoque, quam petiere Borelliani à fibrarum carnearum repletionem. Hæc sententia in scholis nostris ter fuit annis 1699. & 1700. contra Villisianam explosionem publicè propugnata. Nimirum ex solis spiritibus in fibrarum loculos illapsis, & fibras ad latera distendentibus. Et hæc fuerunt ex præcipuis argumentis, quòd funibus aquâ madefactis gravissima sublevantur pondera, si-que pungatur in recens jugu-

lato cane nervus ad diaphragma aliumve Musculum pertinens, diaphragma aliufve Musculus ad singulos ictus subsiliat & convellatur. Sed lateralem, ut in madectato fune, fibrarum distentionem constrictionis tempore non admittendam suadet experimentum Glissonii. Probabimusque experimentis aliis non paucis, depleri fibras carneas in muscoli contractione. Punctio verò nervi pro nobis militat; cum ex eâ punctione, nervi fibræ vibrentur, & ita impellant contentos spiritus in Musculum, sicut vibratæ ad nutum animæ fibræ cerebri spiritus impellunt.

FICTA verò & falsa est, excogitata à Villifio contractionis causa, scilicet explosio spirituum in fibrarum Muscularium loculis. Ostendant, si possint, Villifiani loculos illos Ouales, quos ponunt per totum fibræ Muscularis ductum? Ostendant confluere in eos loculos, hinc spiritus animales acidos, illinc arteriosos alkalino-sulphureos, qui sibi obviam facti quasi flammam concipiant & explodantur, sicuti pulvis pyrius? ab eo deduxere figmentum suum Villifiani, quod paralyticus fiat Musculus, si laqueus nervo ejus injiciatur, aut arteriæ. Sed interceptio motus & sensûs ex utroque laqueo vera est, reliqua sunt fabula portentosa.

INTERCIPITUR motus ex utroque laqueo, quin etiam ex solius arteriæ ligaturâ; quòd nequeat dilatari contrahive arteria à vinculo ad Musculum, nec ideo fibræ Musculi motrices,

quæ non dilatantur nisi ab acceptis arterioso sanguine & spiritu, jisque dein per vim elasticam expulsis contrahuntur. Sensus verò perit, sive vincti simul fuerint nervus & arteria, sive duntaxat arteria; quòd in utroque casu, liquorum defectu laxetur nervus. Si quis autem simul ligaverit arteriam & venam, ex eo quoque peribunt sensus & motus; quòd fiat ex ingurgitatione sanguinis, ut nequant fibræ carneæ sanguinem expellere, & nervæ vibrari. Sic in inflamatâ parte, aut frigore congelatâ perit motus; imò & sensus, cum perfecta est ingurgitatio, quam gangræna sequitur & sphacelus.

SUB renibus liganda est arteria, ut experimentum succedat in vivente animali. Itaque, cum arteriam ligare volueris, tibi sit dux Steno, qui truncum aortæ ligavit sub renibus, antequàm emittat aortæ suos lumbares ramos. Si namque truncum aortæ ligares post emissos lumbares ramos, paralyticæ non fierent subjectæ partes, quia sanguinem à lumbæribus ramis acciperent. Vinculum injectum aortæ trunco post emissas lumbares arterias, supprimit sanguinem qui per crurales influit, non eum qui per lumbares. Id ex eo certum fit, quòd sectâ crurali arteriâ, regrediatur à partibus inferioribus sanguis in venam cavam per ejusdem cruris venas. Inde quoque fit, ut, ligato arteriæ cruralis trunco, crus non fiat paralyticum.

RELICUA verò, quæ VVillisiani excogitaverunt, meræ nugæ sunt. 1°. Nullus in corpore
liquor

liquor suppetit adeò defecatus, ut is possit tam repentino & valido explosionis motu differri. 2°. Pulvis pyrius per explosionem suam dissipatur ac perit; cur non dissiparentur, evanidique fierent per Villisianam explosionem sales heterogenei? 3°. Undè tot sales, per alternatam & adeò validam Musculorum contractionem petitiuri? Mox sanè exhaurirentur in viatoribus, in laborantibus, in epylepticis, in currentibus; & exarescerent fontes vitæ, spiritus animales & sanguis. Quid si fateantur Villisiani explosionem eam per omnes indefinenter peragi Musculos, etiam in otiosis ac dormientibus? 4°. Cur non lacerarentur loculi validis illis nisibus, quibus gravissima pondera sustolluntur? Quia molles sunt eorum tunicæ, aiunt. Si molles, ergo vim explosionis retundent, ut vim retundunt pulveris pyrii quæ mollia sunt & obsequiosa. 5°. Vide quàm complexum ac singulare sit systema hoc; Singuli loculi suos habent ductus proprios per quos accipiant, hinc acidos animales spiritus, illinc alkalinos sanguineos. Uterque ductus suas habet valvulas, per quas admittatur explosiva materia, nec refluat. Non sibi parant explodendi vim sales illi heterogenei, nisi in suo quisque ductu, nimirum, ut statim in concursu amittant. Fit in eodem reimporis puncto per omnes fibrarum luculos explosio, distenduntur per eam explosionem loculi totusque Musculus, decurtantur fibræ totusque Musculus; adducitur pars mobilis ad immobilem. En Musculum machinam tractoriam.

LUDOS faciunt cum V Villifio Borelliani & Bernoulliani, qui velint explicari motum Muscularum ab animali spiritu, in fictitias fibrarum vesiculas transcolato. Hoc repetunt ab immisso per follem in vesicas ingenti lapidi suppositas aëre, qui tantum pondus sublevat. Sed aër elasticus est; non sunt elastici spiritus. Quid te tot figmentis torques V Villifiane, Borelliane, Bernoulliane? Vis Musculum distendi cum contrahitur? Hoc repugnat experimentis.

SIMPLEX natura est. Simplex exploranda est via, quâ exponatur causa motûs Muscularis. Traditam superius Musculi texturam, ex quo patefacta est, nemo non admittit. Experimentis verò monstrabitur minorem fieri totam Musculi molem, cum is actionem suam exerit. Et hinc sequetur depleri suis humoribus Musculi vasa. Quâ verò vi transvectos pellunt humores vasa, nisi eâ vi elasticâ quâ se contrahunt? Hoc notum & admissum in arteriis, venis, vasis lymphaticis, aliisque; hoc idem admittere compellimur in fibris Muscularibus, quæ vasa sunt. Jam singula expendamus & probemus.

COR, Musculus est. Hoc in se totâ mole retrahitur, & albescit, dum expellit è sinibus sanguinem; dum accipit, ampliatur & rubescit. Hoc tu ipse videbis, si canis vivi sternum secueris, promptiusque sustuleris. Et quo pacto contenta pellunt ventriculus, intestina, vesica, vasa quælibet, nisi quòd in se contrahantur? Horum omnium fibræ, Musculi sunt, ut jam

superiùs demonstratum est. Contrahuntur autem memoratæ partes ex fibrarum longitudinalium decurtatione & orbicularium coarctatione. Quidni dicatur idem de fibris Musculorum?

Cùm quis egerit fæces, præsertim duriores, intendit quàm potest validè abdominis Musculos; & non-ne tunc totum abdomen ad interiora retrahitur, ac detumescit? ergo & abdominis Musculi. Idem in muliere parturiente observare est. Idem in tussiente, sternutante, exsufflante. Idem in vomitu violento. Quidquid è corpore pellimus, hoc pellimus comprimendo, aut exprimendo; eaque fit compressio, aut expressio per fibras & Musculos in se retractos.

U T sanguis effluat liberiùs è sectâ cubiti venâ, præcipitur agitari digitos. Quare? Quòd ex reciprocatâ Musculorum manûs constrictione, sanguis præterfluens exprimat, & ad cubitum pellatur.

Quo pacto fit, ut qui cucurrerit, qui præaltatum turrium scalas, qui montes arduos ascenderit, anhelet? Quòd sanguis crebrâ & intentâ omnium ferè Musculorum constrictione expressus è toto corpore, compulsus majori copiâ fuerit in partem corporis laxiorem, & pulmones ingurgitaverit.

P O S T R E M Ò, certum est, & id visu percipitur in brachio, intumescere venas & arterias per Musculorum superficiem perreptantes, dùm validè intenduntur Musculi. Undè hoc? Nisi quòd fibræ Musculorum carneæ, per quas traducitur sanguis ab arteriis ad venas, in se contrahantur,

depleantur in venas, & sanguinis motus sistatur in arteriis? Non enim penis erigitur, nisi quòd fiat ex Musculorum erectorum contractione, ut sistatur sanguis in eorum arteriis, & ita copiosius per laterales arterias in corpora cavernosa, spongiosa, ideòque facilè dilatabilia, derivetur.

Eò conspirant omnia, ut retrahantur in se Musculi, dum agunt; non ut ad latera dilatentur. Id ut exploraret accuratè Glissonius, invictò usus est experimento, & factus est de omnimodâ Musculi constrictione certior. Hæc sunt auctoris verba in Tractatu suo, De ventriculo & intestinis. *Paretur, inquit, tubus oblongus vitreus, satis capax & idoneus, cujus superiori & exteriori lateri prope orificium inseratur alius tubulus erectus instar infundibuli. In orificium majoris tubi vir robustus & lacertosus nudum brachium totum immittat; & dein orificium tubi undique circà humerum loricetur; ut nihil aquæ indè effluat. Demùm per infundibulum tantùm aquæ, quantum vitrum capiat, infundatur; & insuper, aliquid aquæ in infundibulo superemineat. His peractis, jubeatur operator per vices, modò omnes brachii Musculos simul fortiterque vigorare, modò omnes remittere. Tempore vigorationis aqua in tubulo subsidit. Tempore remissionis altius in eodem assurgit. Undè liquet Musculos tensos, seu vigoratos, non eo tempore inflari, aut intumescere; sed potius minorari, contrahi, & detumescere. Si enim inflarentur, aqua in vitro altius ascenderet, nedùm descenderet.*

V VILLISIANIS, Borellianis, & Bernoullianis,

prorsùs adversum est experimentum Glissonii. Tergiversantur, qui volunt id dubium facere; sed fatentur sese non expertos. Et ut vesicularum sive loculorum distentionem salvam faciant, totius Musculi restrictionem in majorum Musculi vasorum depletionem tentant refundere. Quasi verò depleri possint majora Musculi vasa, quin minora, fibræ scilicet, depleantur; cum is sit naturalis humorum circuitus, ut non transmittatur sanguis ab arteriis in venas nisi per ductus exilissimos, qui fibræ sunt in Musculo.

BORELLIANI & Bernoulliani explosionem explodunt; sed ipsi fluctuant, mutant quadrata rotundis, non sibi constant, adversantur sibi. Modò volunt *Musculos quando contrahuntur, mole verè decrescere*; modò, *Musculos contractos laxatis sibi ipsis æquales esse*; jam *Musculos contractione verè intumescere*. Ergo fluctuant, mutant quadrata rotundis, sibi que non constant. Quid autem adversantius, quàm Musculos in contractione *mole verè decrescere, verè intumescere, laxatis sibi ipsis æquales esse*? Mirare; singula hæc validis, ut sibi videtur, argumentis fulciunt. Sed postquam se miris torfere modis, quære quænam demùm ex hisce tribus sententiis vera sit; *id se nescire ultro confitentur*. Habent verò persuasum, & certum, tres eas assertiones stare simul non posse; *Probabile non est, aiunt, certam & constantem naturam tres adeo diversas operandi rationes in re unâ eâdemque adhibuisse*.

QUID? Admissâ, quæ collibuerit ex hisce

tribus, hypothesi, se multis modis objectæ Glissonii experientia satisfacere posse confidunt. Quo pacto satisficient, positis fibrarum Muscularium vesiculis? Si fieret in contractione Musculi vesicularum distensio, ut ipsi ponunt, non exprimeretur à Musculo sanguis, sed is cumulatetur in Musculo. Comprimerentur enim potiori jure venulæ utpote molliores, quàm arteriæ; eâque majori venularum compressione fieret, ut magis præpediretur egressus sanguinis è Musculo quàm ingressus. Igitur ex duplici capite Musculus intumesceret, ex distensione vesicularum & factâ in Musculo sanguinis cumulatione. Quod Glissoniano adversatur experimento, non satisfacit.

AGITATUR mens, circumfertur ejus acies ab hypothesi in hypothesim, numquam quiescit, donec veritati simplicissimæ acquiescat. Nimis operosum est Villisianorum, Borellianorum, Bernoullianorum systema. Eorum miramur industriam, tot eorum fictionibus per tormenta conquisitis non persuademur. Simplicitas via est regia. Huic insistendum, dùm verum inquiritur. Si qua tradatur impostèrùm sententia simplicior nostrâ, nostram ablegabimus, ut Villisianam Borellianam & Bernoullianam ablegavimus, discusso tandem earum fascino.

INTERIM, ut clariùs ostendatur nostram sententiam simpliciorè esse Villisianâ, Borellianâ, & Bernoullianâ, hæ conferantur cum nostrâ. Admittunt animæ imperium in spiritus animales; nos in fibras cerebri. Eas elasticas esse

ij volunt, & nos. Ut motus Muscularis perficiatur, sanguinem arteriosum & spiritus animales exigunt, & nos. *Tam sumus ergo pares.* Hæc redundant, loculi aut vesiculæ, ductus peculiare ad loculos, valvulæ in hisce loculis, materia explosiva, aut spirituum animalium in vesiculas effusio, ut validissima distentio fiat. Sequentia videntur ex præcedentibus falsa. Tam violenta promptaque loculorum distentio, nec ruptio; succorum explosio, aut spirituum animalium elasticitas; facta versùs Musculi latera fibrarum Muscularium distentio; catapultas statuere fibras Musculares, quæ liquorum vasa sunt. Hoc non æquum; Glissonianum experimentum non tentasse, ac tamen reputare falsum, aut dubium facere. Nimio laborant ingenio, & ingeniosè se fallunt V Vilisiani, Borelliani atque Bernoulliani.

Nos ità sentimus de motu Musculari. Elasticæ sunt cunctæ humani corporis fibræ. Musculares, vi suâ elasticâ in contractione Musculi omnimodè se retrahunt. Quæ non subjiciuntur animæ imperio; alternatim ex alternatâ nervorum retractione determinantur ad retractionem. Quæ subjiciuntur; ad nutum animæ determinantur. Imperet igitur aut motum, aut nisum, anima? Obsequentur illicò fibræ Musculares; sese in se retrahent; Expellentur igitur liquores in Musculo contenti; Constringetur totâ mole suâ Musculus; sic retrahetur à parte mobili, cui inseritur, ad immobilem à quâ principium ducit. Hunc motum sequetur pars mobilis, adhærens membrum,

& pondus, si quod fuerit huic membro alligatum. Sic quoque obsistet corpus impellenti corpori, sic & corpus aliud propulsabit, sic se agitabit.

ERGO,

*Motus Muscularis ex totius Musculi constrictione,
que fit per fibrarum Muscularium
vim elasticam.*